

Розділ I

ЗАМОК КЕНТЕРВІЛІВ

Лорд Кентервіль і його дружина леді Кентервіль виїжджали з родинного маєтку, де прожили багато років, оскільки в давніх стінах блукав і шкодив мешканцям неспокійний дух їхнього предка сера Саймона. Привид любляв лякати своїх нащадків, молодих покоївок і гостей родини.

Хоча старовинний замок був мальовничий, оточений широкими зеленими полями й лісами, проте через привида

лорд Кентервіль радо продав маєток поважному американському послові на ймення Гайрам Б. Отіс і його родині.

Двоє добродіїв були давно знайомі. Містер Отіс ходив на всі звані вечери, які збирала леді Кентервіль. Тож лорд Кентервіль, людина чесна та шляхетна, вирішив покупця попередити:

— Вельмишановний пане, я маю сказати вам, що в маєтку живе привид одного з моїх предків і він уже налякав багатьох моїх родичів.

Містер Отіс щиро розреготався.

— Привид? Не смішіть мене! Це просто європейська легенда. Привидів не існує — інакше ми, американці, неодмінно придбали б хоч одного такого й показували в музеї!

— Запевняю вас, він існує, пане. Безумовно, ви маєте право вірити в що хочете. Але я вас попередив, — дещо соромлячись, відказав лорд Кентервіль.

Містер Отіс перейшов до справи:

— Дякую за щирість, лорде Кентервілю. Отже, я купую маєток з меблями та привидам! — сказав посол і поплескав лорда по плечу.

Одного погожого липневого вечора, сповненого пахощів квітів і пташиних переспівів, біля найближчої залізничної станції зупинився елегантний екіпаж, який мав зустріти родину Отісів і відвезти її до маєтку.

— О Гайраме, яка я рада, що в нас тепер є маєток, як у справжніх англійських аристократів! — промовила

місіс Лукреція Отіс, коли,
притримуючи
край сукні, сідала
в екіпаж. Вона
була красунею
з неймовірно
глибокими очима.
Чоловік, який дуже
її кохав, радів, що
придбав для неї
маєток Кентервіль.

— А справді
тут є привид? —
хором запитали
молодші діти.

Вони були
близнюками,
і їх прозивали
Зірка та
Смуга —